

Діяльність «Гілель» здійснюється відповідно до трирічних стратегічних планів, які традиційно включають чотири основних напрямки:

- пошук і залучення нових студентів єврейської національності у діяльність «Гілель» і життя єврейської громади, творча і культурна самореалізація, організація дозвілля молоді;

- вивчення єврейської спадщини, іудаїзму, традицій, історії та культури; неформальна освіта і особистісний ріст;

- участь у розвитку єврейської громади, благодійність, волонтерські і соціальні проекти;

- зв'язок з Ізраїлем і участь студентів у проекті «Тагліт» (освітній, міжнародний проект, безкоштовний десятиденний тур до Ізраїлю для осіб єврейського походження у віці від 18 до 26 років. Учасники проекту ознайомлюються з місцями, пов'язаними з історією єврейського народу і пам'ятками Ізраїлю, зустрічаються зі своїми однолітками – студентами, а також родичами і друзями, які здійснили [алію](#). Учасників супроводжують інструктори та екскурсоводи. В Україні цей проект було запущено з 1999 року).

Таким чином, студентська організація «Гілель» Харкова, здійснює значну роботу у справі культурного відродження єврейської громади міста, формування національної самосвідомості молоді єврейської національності.

Білобров В.Д.

канд.філос.н. Кобелєва Д.Л.

Харківський національний технічний

університет сільського господарства ім. П. Василенка

ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

В останні роки туристична галузь стала важливим соціальним і політичним явищем, що здійснює вплив на економіку багатьох розвинених країн. Сучасний туризм, без сумніву, інтегрує практично всі галузі. Щорічно у світі здійснюється майже мільярд туристичних подорожей. Туризм, безумовно, одна із високодохідних галузей. Туризм формує до 10% сукупного ВВП країн ЄС. У розвинених країнах світу туризм сприяє соціально-економічному розвитку країн. За прогнозами ВТО, кількість подорожуючих у найближчі п'ять років зросте до 1,6 млрд. чоловік за рік, а більше всього набуде розвитку внутрішній туризм у Китаї, США та Франції. Передбачається, що щоденні витрати туристів, за винятком витрат на авіаквитки, зростуть до приблизно п'яти мільярдів доларів у день. Виїзний туризм теж не буде стояти на місці. Найбільш масові туристичні потоки очікуються з США, Японії, Китаю, Німеччини. Як бачимо, Україна, на жаль, в цих оптимістичних списках не фігурує. Залучити інвестиції Україна зможе лише за умови комплексної розбудови туристичної інфраструктури та розвитком існуючих транспортних систем, а також будівництвом нових об'єктів.

Складна політична та економічна ситуація в Україні стримує розвиток туристичної індустрії. Ситуація невизначеності відлякує потенційних іноземних туристів. А отже, для покращення ситуації потрібно, в першу чергу, вести грамотну інформаційну політику, спрямовану на створення позитивного іміджу країни.

Після прийняти рішення подорожувати перед туристом постає питання вибору транспортного засобу. На сьогоднішній день залізничний транспорт має певні переваги серед інших видів транспорту. Подорожі залізницею є популярним видом відпочинку і за кордоном. Туристичні залізничні маршрути є невід'ємною частиною туристичного бізнесу в більшості країн Європи та США. Це свідчить про успішність і великий стратегічний потенціал розвитку цього виду відпочинку. Серед переваг залізничного туризму – можливість використання існуючої інфраструктури та рухомого складу. Метою розвитку залізничного туризму є: збільшення доходності залізниці; задоволення потреб пасажирів в рухомому складі; розвиток комплексності обслуговування на залізничному транспорті.

Туризм є одним із найперспективніших напрямків соціально-економічного розвитку регіонів. Сьогодні стримують розвиток туризму багато факторів, серед яких і недосконалість законодавчої бази, і обмеженість асортименту запропонованих послуг, і відсутність коштів на реконструкцію пам'яток історії та архітектурного мистецтва та повноцінної інформації щодо можливих туристичних маршрутів. Цей перелік можна ще і далі продовжувати.

В Україні не розвинений сектор туристичної індустрії як такий. Різноманітним туристичним послуг, можуть похвалитися переважно міста-мільйонери, міста загальнонаціональних зон рекреації та туризму, деякі історичні та культурні центри. В той час коли в більшості міст України можна розвивати промисловий, оздоровчий, екологічний, навіть екстремальний та інші види туризму. Аналіз стану вітчизняного туристичного ринку свідчить про те, що розвиток туризму в Україні перебуває лише на початковій стадії. Задля вирішення поставлених проблем необхідна міцна підтримка держави. Спочатку потрібно створити належні умови для роботи туристичних підприємств, установ та організацій.

Потребують розробки й впровадження прогресивні методи і стандарти туристичного обслуговування; потрібно пропонувати вигідні умови для підприємців малого та середнього бізнесу; підвищувати ефективність використання рекреаційних ресурсів та об'єктів культурної спадщини; зміцнити матеріально-технічну базу туризму.

Серед важливих напрямків роботи з питань розвитку туризму є потужна інформаційна політика. Раніше було вказано, що вітчизняні туристичні ресурси використовуються далеко не в повному обсязі. Дослідження науковців свідчать про те, що одночасна ємність природних ресурсів України з врахуванням можливого навантаження та екологічних вимог складає близько 50 млн. чоловік, в той час як рівень використання внутрішніх туристично-

рекреаційних ресурсів України фактично дорівнює 7–9%. Це викликано відсутністю коштів на проведення ефективної маркетингової політики в сфері туризму; необхідністю отримання візи для в'їзду в Україну, що викликає перше негативне ставлення у потенційних туристів; застарілою інфраструктурою; низьким рівнем сервісу.

Регулювання туристичної діяльності в Україні здійснюється різними шляхами, одним з найважливіших державних регуляторів є правове регулювання. Так, Законом «Про туризм» встановлено, що державна політика у галузі туризму визначається Верховною Радою України. Центральним органом державної виконавчої влади в галузі туризму був вже ліквідований Державний комітет України по туризму. Головною метою вищевказаного Закону визначалося створення правової бази для становлення туризму як високорентабельної галузі економіки та важливого засобу культурного розвитку громадян, забезпечення зайнятості населення, збільшення валютних надходжень, захист законних прав та інтересів туристів і суб'єктів туристичної діяльності, визначення їх обов'язків і відповідальності. Окрім даного Закону сприятимуть розвитку туризму в Україні й Укази Президента України. Постановою Кабінету Міністрів України було затверджено Програму розвитку туризму в Україні до 2020 року, основною метою якої є створення конкурентоспроможного на міжнародному ринку національного туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби населення країни, забезпечення на цій основі комплексного розвитку регіонів за умови збереження екологічної рівноваги та культурної спадщини.

В подальшому потребує розробки механізм виконання стратегічних рішень державних органів влади. Йдеться про видання на їх підставі відповідних підзаконних актів та інструкцій, які б сприяли зростанню соціально-економічної ефективності туризму в Україні та поповненню бюджетів усіх рівнів.

Одними з найважливіших кроків державної політики у сфері туризму повинно стати створення позитивного іміджу України як туристичної держави та активне просування туристичного продукту. Основою туристичної індустрії є насамперед туристична інфраструктура і турпослуги. Нинішній стан інфраструктури не задовольняє ні вітчизняних, ні іноземних туристів, а якість послуг робить сучасні туристичні продукти не конкурентоспроможними.

Незадовільний стан дорожнього покриття, низький розвиток єдиної транспортної мережі, відсутність інформаційного облаштування – все це характеризує нинішній стан транспортної інфраструктури більшості рекреаційних територій.

Безумовно, для вирішення всіх окреслених проблем необхідне значне бюджетне та приватне фінансування. При цьому потрібно, щоб інвестори отримали дієвий механізм сприяння інвестиціям. Створення конкурентоспроможного туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби населення країни та забезпечити розвиток

територій – це і є стратегічна мета розвитку туристичної галузі в Україні. Ключовим завданням є оптимізація зв'язків туризму і культури. Саме національна культурна спадщина в більшості країн є потужним генератором залучення туристичних потоків.

Таким чином, серед актуальних проблем вітчизняної туристичної галузі можна виділити: складність ведення туристичного бізнесу; брак позитивної інформації як на внутрішньому, так і на міжнародному інформаційному полі; недостатня розвиненість готельного господарства; занедбаність історико-культурних пам'яток та інші.

Задля розвитку туризму основними напрямками державної політики повинні стати: збереження туристичних ресурсів; вдосконалення нормативної бази; створення економічних умов для стимулювання розвитку туризму; надання пільг для організації туристичної роботи; залучення інвестицій в розвиток туристичної індустрії; сприяння розвитку конкуренції; забезпечення безпеки туристів; підтримка науковців; участь у міжнародних програмах розвитку туризму.

Борщ Н.А.

к.п.н., доц. Панасенко Г.С.

Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна

ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

На сьогоднішній день українська освіта зазнає змін, спрямованих на її вдосконалення та підвищення ефективності навчання. Сучасне суспільство і в економічному, і в соціальному аспектах все більше залежить від нових наукових знань. Добре відомо, що сталий розвиток суспільства вимагає зростання кількості високоосвічених фахівців, в тому числі вчених, здатних здійснювати відкриття в різних галузях знань як в Україні, так і у світі. Загальносвітова тенденція залучення жінок до усіх сфер діяльності, в тому числі освіти і науки, зумовлює необхідність вдосконалення політики гендерної рівності.

У країнах Європейського Союзу питання гендерної рівності підіймалося на вищих рівнях задовго до впровадження такої політики в Україні. Наразі існує орган – Європейський інститут із гендерної рівності, – який займається питаннями популяризації гендерної політики у регіоні, впровадженням гендерних практик у життя. Безумовно, гендерна рівність у праві на освіту, праві на однакове ставлення і результат відносяться до демократичних цінностей і носять гуманістичний характер. Тому одним з важливих напрямів є впровадження гендерної політики до освітньої галузі й в Україні.

Наукова література по-різному трактує поняття «гендерної рівності». Але в цілому його можна сформулювати так: «гендерна рівність – це рівні права і